C/2025/4351

2025.8.1.

Egy földrajzi árujelző termékleírásának jóváhagyott standard módosításáról szóló közlemény közzététele az (EU) 2025/27 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet [1] 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban

(C/2025/4351)

STANDARD MÓDOSÍTÁS JÓVÁHAGYÁSÁRÓL SZÓLÓ KÖZLEMÉNY

(Az [EU] 2024/1143 rendelet 24. cikke)

„Fronton”

PDO-FR-A0595-AM01 – 2025.5.8.

1. **A termék elnevezése**

„Fronton”

2. **A földrajzi árujelző típusa**

☒ Oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM)

☐ Oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ)

☐ Földrajzi jelzés (FJ)

3. **Ágazat**

☐ Mezőgazdasági termékek

☒ Borok

☐ Szeszes italok

4. **Azon ország, amelyhez a földrajzi terület tartozik**

Franciaország

5. **A standard módosítást közlő tagállami hatóság**

Ministère de l’agriculture, de l’alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l’aménagement du territoire [Mezőgazdasági, Élelmiszerügyi, Halászati, Vidékügyi és Földhasználat-tervezési Minisztérium]

6. **Standard módosításként való minősítés**

A francia hatóságok úgy vélik, hogy a kérelem megfelel az 1308/2013/EU és az (EU) 2024/1143 rendelet követelményeinek.

E termékleírás módosításai az (EU) 2024/1143 rendelet 24. cikkének (4) bekezdésében meghatározott standard módosítások.

A „Fronton” OEM módosítására irányuló kérelem nem sorolható az uniós módosítás három esetének egyike alá sem, konkrétan:

a) nem változtatja meg az elnevezést vagy az elnevezés használatát, illetve a földrajzi árujelzővel ellátott termék vagy termékek kategóriáját;

b) nem jár a földrajzi területtel való kapcsolat érvénytelenítésének kockázatával;

c) nem von maga után további korlátozásokat a termék forgalmazása tekintetében.

A francia hatóságok ezért úgy ítélik meg, hogy a kérelem standard módosításnak minősül.

[1] A Bizottság (EU) 2025/27 felhatalmazáson alapuló rendelete (2024. október 30.) az (EU) 2024/1143 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a földrajzi árujelzők, a hagyományos különleges termékek és a minőségre utaló választható kifejezések bejegyzésére és oltalmára vonatkozó szabályokkal történő kiegészítéséről, valamint a 664/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2025/27, 2025.1.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/27/oj).

7. **A jóváhagyott standard módosítás(ok) ismertetése**

1. *Standard agrár-környezetvédelmi rendelkezések hozzáadása*

A termékleírás IV. [*sic*] fejezete („Szőlőültetvények kezelése”) az „Egyéb művelési gyakorlatok” pontban agrár-környezetvédelmi rendelkezésekkel egészült ki.

E módosítások célja, hogy jobban figyelembe vegyék a környezetet és a növényvédő szerek használatának csökkentésére irányuló társadalmi igényeket.

Az egységes dokumentum nem módosult.

2. *A rozé borok hozamának módosítása*

A termékleírásban meghatározott hozamokat a rozé borok esetében megemelték. A parcellánkénti átlagos maximális terméshelést és az öntözött parcellánkénti átlagos maximális terméshelést összhangba hozták továbbá a rozé borok hozamának változásával.

A javasolt hozamok összhangban vannak az egyéb délnyugati eredetmegjelölések tekintetében megállapított hozamokkal. 2015 és 2020 között (a 2021 és 2023 közötti szüreteket éghajlati veszélyek befolyásolták) az eredetmegjelöléssel ellátott rozé borok átlagos hozama 53,17 hl/ha volt, és a borászok átlagosan 44 %-a túllépte a termékleírásban meghatározott alaphozamot.

Módosult az egységes dokumentum „Maximális hozamok” pontja.

3. *Az „oltalom alatt álló eredetmegjelölésre való jogosultság elvesztésével” járó hozam törlése*

Az előző módosítással (vagyis a rozé borok hozamának módosításával) összhangban a „3. Az eredetmegjelölésre való jogosultság elvesztése” pont alatt szereplő 70 hektoliter/hektár nagyságú hozam túl közel van a javasolt felső hozamhatárhoz (68 hektoliter/hektár), ezért törlésre került.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

4. *A rozé borok színének módosítása*

Az elmúlt 15 év során megváltozott a „Fronton” OEM rozé borok átlagos színprofilja. A szín továbbra is intenzív, de egyértelműen a halványabb tónusok felé kezd elmozdulni. A termékleírás módosításának célja a szőlőültetvényeken alkalmazott termelési módszerek változásaihoz való alkalmazkodás. Hagyományosan a Fronton rozé borokat főként a rövid héjon áztatás (az úgynevezett „saignée”) módszerével készítették, ma viszont már széles körben elterjedt a közvetlen préselés módszere.

Módosult az egységes dokumentum „Kapcsolat a földrajzi területtel” pontja.

5. *A rozé borok rövid héjon áztatás módszerével való készítésének felvétele*

A termékleírás „Kapcsolat a földrajzi területtel” részébe bekerült a rozé borok saignée módszerrel való készítése. Egyrészt a borászok a saignée módszert alkalmazzák annak érdekében, hogy olyan rozé borokat készítsenek, amelyek színe a héjon áztatás hosszabb időtartama miatt intenzívebb. Másrészt egyes esetekben a saignée módszer ellensúlyozhatja a fenolvegyületek hiányát a vörös szőlőt tartalmazó kádban. A cél a rozé borok saignée módszerrel történő előállításának védelme.

Módosult az egységes dokumentum „Kapcsolat a földrajzi területtel” pontja.

6. *Másodlagos fajták hozzáadása*

Másodlagos fajtaként fel kell venni a területen őshonos két fajtát, nevezetesen a következőket:

Négret Pounjut N és Bouysselet B. A választást az indokolja, hogy e szőlőfajták jelentős hagyományokkal bírnak, és kiegészítik a Négrette N fajtát. A cél az, hogy ezeket a fajtákat bevonják a vörös- és rozé borok előállításába.

Az érdekvédelmi és irányító szervezet ezért a Négret Pounjut és a Bouysselet esetében 10 %-os maximális arány hozzáadását javasolta mind a szőlőfajták kombinációja, mind a házasítás tekintetében.

Módosult az egységes dokumentum „Borszőlőfajta (borszőlőfajták)” és „Kapcsolat a földrajzi területtel” pontja.

7. *A Marselan N fajta, mint adaptációs célból fontos fajta bevezetése*

E kérelmet több olyan megállapítás előzte meg, amelyek arra késztették a „Fronton” szőlőtermesztőket, hogy fontolóra vegyék új fajták felvételét a termékleírásukba. Az éghajlatváltozás hosszabb aszályos időszakokat, gyakoribbá váló fagyokat, betegségekre való fokozott fogékonyságot és egyre kedvezőtlenebb élettani viselkedést eredményez.

Végül a szőlőtermesztők csoportja csak a Marselan N szőlőfajta kiválasztása mellett döntött, mivel az közel áll a Cabernet Sauvignonhoz. Míg a Cabernet fajták jelentős visszaesést mutatnak, addig a Marselan érdekes alternatívát jelent a házasítások terén. Ezenkívül már több éve termesztik a szőlőültetvényeken (18 hektáron, 46 parcellán, 19 termelő által), és érzékszervi jellemzőit tekintve jól kiegészíti a Négrette N fajtát.

A Marselannak két előnye van: jobban alkalmazkodik az éghajlatváltozáshoz (kevésbé érzékeny a fagyra) és kevesebb növényvédelmi kezelést igényel (mivel kevésbé fogékony a betegségekre). A Marselan N vörös- és rozé borok készítésére szolgál majd.

Módosult az egységes dokumentum „Borszőlőfajta (borszőlőfajták)” pontja.

8. *A szőlőfajtákra vonatkozó szabályok módosítása*

A Négrette N fő fajta minimális arányát megtartották a termékleírásban, de a következőképpen módosították: a „termesztett szőlő legalább 50 %-a” kifejezés helyébe „legalább 51 %” lép. A másodlagos fajták maximális aránya törlésre került.

A cél a szőlőfajtákra vonatkozó szabályok ellenőrzésének és betartásának egyszerűsítése, a házasításra vonatkozó szabályokkal való összhang fenntartása mellett.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

9. *A IX. fejezet 3. pontjának („A csomagolásra vonatkozó rendelkezések”) módosítása*

A jelenlegi termékleírás szövege szerint minden egyes csomagolás alkalmával a gazdasági szereplőknek meg kell küldeniük az ellenőrző szervezethez a kezelési napló kivonatát és a csomagolás előtt elvégzett elemzést. Az eredetmegjelöléshez tartozó szőlőtermesztők csoportja e kötelezettséget túl szigorúnak tartja, és azt javasolja, hogy a többi termékleíráshoz hasonló szövegezés kerüljön alkalmazásra, vagyis a kezelési napló és a csomagolás előtt vagy után elvégzett elemzés legyen elérhető az ellenőrző szervezet számára.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

10. *Az átmeneti intézkedések törlése*

A termékleírásból törölték a XI. fejezet 1. pontjában („Szőlőfajták”) foglalt átmeneti intézkedéseket, amelyek 2011-ben és 2018-ban hatályukat vesztették.

A módosítás az egységes dokumentumot nem érinti.

EGYSÉGES DOKUMENTUM

1. **Elnevezés(ek)**

Fronton

2. **A földrajzi árujelző típusa**

OEM – oltalom alatt álló eredetmegjelölés

3. **A szőlőből készült termékek kategóriái**

1. Bor

3.1. *Kombinált Nómenklatúra-kód*

— 22 – ITALOK, ALKOHOLTARTALMÚ FOLYADÉKOK ÉS ECET

2204 – Bor friss szőlőből, beleértve a szeszezett bort is; szőlőmust a 2009 vtsz. alá tartozó kivételével

4. **A bor(ok) leírása**

RÖVID SZÖVEGES LEÍRÁS

A borok csendes vörös- vagy rozé borok. A vörösborok térfogatszázalékban kifejezett minimális természetes alkoholtartalma 11 %. A rozé borok térfogatszázalékban kifejezett minimális természetes alkoholtartalma 10,5 %. Az alkoholtartalom-növelést követően a borok térfogatszázalékban kifejezett összes alkoholtartalma nem haladhatja meg a 13 %-ot. A csomagolási szakaszban minden vörösbortétel almasavtartalma legfeljebb 0,4 gramm/liter. A csomagolási szakaszban: – a borok erjeszthetőcukor-tartalma (glükóz- és fruktóztartalma) a vörösborok esetében legfeljebb 3 gramm/liter, a rozé borok esetében pedig legfeljebb 4 gramm/liter; – a vörösborok illósavtartalma literenként legfeljebb 18 milliekvivalens/liter. A rozé borok illósavtartalma, valamint a borok összes savtartalma és kén-dioxid-tartalma megfelel az uniós jogszabályokban meghatározott értékeknek. A többi jellemző alapértelmezés szerint megfelel az uniós jogszabályokban meghatározott jellemzőknek. A borok kizárólag a Négrette N fajtából vagy a fajták olyan házasításából készülhetnek, amelyben a Négrette N a fő fajta. A vörösborok ízét általában piros és fekete bogyós gyümölcsök, virágok, fűszerek és édesgyökér aromái jellemzik. A bennük található tanninok az érlelés során struktúrát és kerekséget biztosítanak. Ezek a borok már fiatalon is kellemesek, ugyanakkor érlelésre is kiválóan alkalmasak. A rozé borok ízét főként gyümölcsös aromák és mérsékelt savasság jellemzik. Színük intenzív, és fiatalon fogyasztva kellemesek.

Általános analitikai jellemzők

— Maximális összes alkoholtartalom (térfogatszázalék): –

— Minimális tényleges alkoholtartalom (térfogatszázalék): –

— Minimális összes savtartalom: –

— Maximális illósavtartalom (milliekvivalens/liter): –

— Maximális összes kén-dioxid-tartalom (milligramm/liter): –

5. **Borkészítési eljárások**

5.1. *Konkrét borászati eljárások*

1. Művelésmód

a) Ültetési sűrűség. A szőlőültetvényeken a minimális ültetési sűrűség hektáronként 4 000 tőke/hektár. A sorok közötti távolság legfeljebb 2,50 méter. Az azonos sorban található tőkék közötti távolság legalább 0,80 méter.

b) Metszési szabályok. A szőlőt rövidcsapos metszés („goblet”, egyesfüggöny („Cordon de Royat”) vagy kettősfüggöny módszer), illetve egyszerű Guyot vagy kettős Guyot (helyi nevén „tirette”) rendszer alkalmazásával művelik, tőkénként legfeljebb 12 rügyet meghagyva. Az alkalmazott metszési módszertől függetlenül június 1-jétől tőkénként legfeljebb 10 lehet a termővesszők száma.

Az öntözés engedélyezhető.

2. Konkrét borászati eljárás

Borászati eljárások: – A vörösborok esetében a kivonáson alapuló alkoholtartalom-növelési technikák alkalmazása engedélyezett, és a feldolgozott mennyiséghez viszonyított maximális részleges koncentráció mértéke 10 %-ban rögzített. – A rozé borok előállításához borászati célú faszén használata engedélyezett a borkészítő számára, kizárólag a frissen préselt must és a még erjedésben lévő új bor esetében, az érintett borkészítő által a szóban forgó szürethez és színhez kapcsolódóan készített rozé borok mennyiségének legfeljebb 20 %-a erejéig.

Az alkoholtartalom-növelést követően a borok térfogatszázalékban kifejezett összes alkoholtartalma nem haladhatja meg a 13 %-ot.

A fenti rendelkezéseken kívül a boroknak az alkalmazott borászati eljárások tekintetében meg kell felelniük az uniós szinten, valamint a mezőgazdaságról és a tengeri halászatról szóló törvénykönyvben meghatározott kötelezettségeknek.

5.2. *Maximális hozamok*

1. Rozé borok

60 hektoliter hektáronként

2. Vörösborok

50 hektoliter hektáronként

6. **Körülhatárolt földrajzi terület**

A szőlő szüretelése, valamint a borok készítése, alakítása és érlelése a következő települések területén zajlik: – Haute-Garonne megye: Bouloc, Castelnau-d'Estrétefonds, Fronton, Saint-Rustice, Vacquiers, Villaudric, Villematier, Villemur-sur-Tarn, Villeneuve-lès-Bouloc, – Tarn-et-Garonne megye: Bessens, Campsas, Canals, Dieupentale, Fabas, Grisolles, Labastide-Saint-Pierre, Montbartier, Nohic, Orgueil, Pompignan.

7. **Borszőlőfajta (borszőlőfajták)**

Bouysselet

Cabernet Franc N

Cabernet Sauvignon N

Gamay N

Marselan N

Mérille N

Negret Pounjut

Négrette N

8. **A kapcsolat(ok) leírása**

a) *A kapcsolathoz hozzájáruló természeti tényezők leírása*

A „Fronton" oltalom alatt álló eredetmegjelölés földrajzi területe Toulouse-tól mintegy 20 km-re északra, a Tarn folyónak a negyedidőszaki eljegesedések során a harmadidőszaki molasszos szubsztrátumon lerakódott ősi alluviális üledéke által kialakított teraszokon fekszik. A szőlőszüret céljára pontosan körülhatárolt parcellák a Tarn alacsony, közepes és magas teraszainak három geomorfológiai szintjén helyezkednek el, kivéve a Tarn alacsony síkságát, valamint a terület déli és nyugati részén található, oligocén molasszon kialakult talajokat.

A Francia-középhegységből származó alluviális üledékeket a kovás elemekben, kavicsban és homokban való gazdagság, valamint a mészkő hiánya jellemzi. Az átlagosan 130 méter tengerszint feletti magasságban fekvő alacsony terasz heterogén jellegű talajai az iszap, a változó szemcseméretű homok és az agyag egyenetlen eloszlású keverékét tartalmazzák. A közepes terasz tengerszint feletti magassága 130 és 160 méter között változik. A talajokra mállás és a kilúgozódás nagyobb foka jellemző az alacsony teraszokhoz képest. Végül, a legidősebb és felszínét tekintve a legkisebb területű magas terasz legfeljebb 200 méteres magasságig emelkedik. Mivel a finomabb elemek elkoptak, ezek a talajok nagyon kavicsosak.

A földrajzi terület Haute-Garonne megye és Tarn-et-Garonne megye 20 településére terjed ki.

A táj alapvetően sík domborzatú. A táj változatosságát a kis dombok, a teraszok közötti töltések és a Tarn mellékfolyói által kialakított enyhe lankák adják.

A Fronton térségének éghajlata óceáni, mediterrán hatásokkal. A telek viszonylag enyhék. Tavasszal határozottan megemelkedik a hőmérséklet, a nyarat pedig sok napsütés és magas hőmérséklet jellemzi. Az éves átlagos csapadékmennyiség 650 mm és 700 mm között változik. Ez az év során egyenletes eloszlást mutat, kivéve tavasszal, amikor jelentősen megnő a csapadék mennyisége. A szélirány túlnyomórészt nyugati. Az óceáni szelek felhőzetet és csapadékot hoznak magukkal. A meleg, száraz „Autan" szél kevésbé gyakori, és délkeleti irányból fúj.

b) *A kapcsolathoz hozzájáruló emberi tényezők leírása*

A szőlőültetvények története szorosan kapcsolódik Fronton városához, amely – különböző földesurak adományainak köszönhetően – a 12. század elején a Jeruzsálemi Szent János Ispotályos Lovagrend (jelenleg Máltai Lovagrend) fennhatósága alatt állt. Adrien Escudier (*Histoire de Fronton et du Frontonnais* [A Fronton és a Fronton térségének története], 1905) megemlíti, hogy 1122-ben Pons Bernard de Benque, Alamande nevű felesége és Payen a lovagrendnek adományozták a templomot és annak minden tartozékát, fenntartva maguknak a szőlőtermés hetedrészéhez való jogot. A „Fronton" szőlőültetvények tehát már a 12. század elején stabilan kialakultak voltak.

Ettől az időtől kezdve kiemelt figyelemmel végzik a borok kezelését. Fronton városi levéltára szerint évente „nyolc szakértőt jelölnek ki a frontoni konzulátus szőlőültetvényeinek bejárására és ellenőrzésére". Így tehát a szakértők mindegyik negyedet bejárták, és azokban ellenőrizték a szőlő érettségét. Ezután szóbeli jelentést tettek a konzulátusi gyűlésnek, amely meghatározta a szüret kezdetének időpontját. A szüret közhírré tételét a városi kikiáltó végezte a lakosság számára.

1470-ben Aymerie de Senergues, a toulouse-i Daurade apátság perjele kiváltságlevelet adott ki alattvalóinak, amelyben a szőlőt telepítő jobbágyoknak engedélyezte, hogy igényt tartsanak felszabadításukra és a Villaudric területén megművelt földek tulajdonjogára. A 17. században két egyházközség, Fronton és Villaudric vied versengett a terület feletti irányításért.

A szőlőültetvények fénykora a 18. és 19. századra tehető, amikor Bordeaux kikötőjén keresztül egész Európába szállították a borokat. Pierre Galet (*Cépages et vignobles de France* [Franciaország szőlőfajtái és szőlőültetvényei], 1962) ezt írja: „Fronton és Villaudric szőlőültetvényei hosszú időn át a legismertebbek voltak Haute-Garonne megyében, mivel közel feküdtek a Tarn partján található Villemurhoz, ahol a borokat hajóra rakták, majd a folyón Bordeaux-ba szállították".

1878-ban filoxéra támadta meg Fronton térségét. A filoxéra pusztítását megelőzően a helyileg egykor „Le Négret" néven ismert Négrette N szőlőfajta volt a szőlőültetvények fő szőlőfajtája. Ezt a filoxéravész után sok helyen újratelepítették, de az oltás miatt a növény gyakran nem hozott termést, és érzékenyebb lett a szürkerothadásra. Az ehhez a régi szőlőfajtához kötődő szőlőtermesztők kitartása lehetővé tette számukra az alkalmazkodást és a fajta termesztési hagyományának folytatását. Mivel a Négrette N szőlőfajtából készült bor általában savszegény, gyakran egészítik ki késői érésű fajták termésével.

A „Villaudric" Vins Délimités de Qualité Supérieure [meghatározott területről származó, kiváló minőségű bor] eredetmegjelölés a toulouse-i elsőfokú polgári bíróság 1944. július 28-i határozatával kapott hivatalos elismerést. Az eredetmegjelölés Haute-Garonne megye hat településére terjed ki. Egy évvel később, 1945. július 31-én elismerték a „Fronton" vagy „Côtes de Fronton" Vins Délimités de Qualité Supérieure eredetmegjelölést, amelynek földrajzi területe Haute-Garonne és Tarn-et-Garonne megye 15 településéből áll. A két ellenőrzött eredetmegjelölés termelői – közös történelmük és eljárásaik tudatában – 1970-ben egyetlen szövetségben egyesültek. Így 1975. február 7-én rendelet útján került elismerésre a „Côtes du Frontonnais" ellenőrzött eredetmegjelölés ezzel a két földrajzi névvel: „Fronton" és „Villaudric". A „Côtes du Frontonnais" ellenőrzött eredetmegjelölést 30 évvel később ismerték el a „Fronton" ellenőrzött eredetmegjelölésen belül egy 2005. augusztus 31-én kelt rendelettel.

2008-ban már több mint 110 termelő művelte a több mint 1 700 hektáros területet, amelyen 40 független borászat, egy borászati szövetkezet és két bortermelő/kereskedő osztozott. A termelés mintegy egyharmada a rozé bor és kétharmada a vörösbor. A borok kizárólag a Négrette N fajtából, vagy a fajták olyan házasításából készülhetnek, amelyben a Négrette N a fő fajta. A házasításhoz hozzáadható másodlagos szőlőfajták a következők: Cabernet Franc N, Cabernet Sauvignon N, Cinsaut N, Cot N, Fer N, Gamay N, Mérille N, Syrah N, Négret Pounjut N és Bouysselet B.

A vörösborok ízét általában piros és fekete bogyós gyümölcsök, virágok, fűszerek és édesgyökér aromái jellemzik. A bennük található tanninok az érlelés során struktúrát és karakterességet biztosítanak. Ezek a borok már fiatalon is kellemesek, ugyanakkor érlelésre is kiválóan alkalmasak. A tanninok túlzott kivonásának elkerülése érdekében tilos a folyamatos prések használata. A borokat legalább a szüret évét követő év január 15-éig érlelik.

A rozé borok ízét főként gyümölcsös aromák és mérsékelt savasság jellemzik. Színük az alkalmazott technikától (közvetlen préselés vagy saignée) függően a licsitől a málnáig terjed (a Centre du Rosé színskálája szerint), és fiatalon fogyasztva kellemesek. Az aromás tulajdonságai miatt kedvelt Négrette N szőlőfajtát egykor széles körben termesztették a Grand Sud-Ouest térségben. Ez a szőlőfajta természetesen életerős és termékeny, de a bogyók vékony héja és a fürtök tömörsége miatt nagyon érzékeny a lisztharmatra, a szürkerothadásra és az atkákra. Termesztési nehézségei miatt a Négrette N fajtát a legtöbb régióban elhagyták, ám a Fronton régióban talált magának egy ökológiai helyet, amelynek gyenge, fémoxidokban gazdag, savanyú talajain mérsékelten életerős szőlő terem, ami természetes módon szabályozza a hozamot és biztosítja az optimális érést, az intenzív, komplex aromát és a nagyon kifinomult tanninokat.

A Fronton térség szőlőtermesztőinek sikerült kezelésbe venniük ezt az emblematikus szőlőfajtát, és ily módon fenntartaniuk a termesztést, szakértelmüket úgy alakítva, hogy – különösen a metszési módszerek révén – lehetővé tegyék a fürtök megfelelő eloszlását és a klónszelekciót.

A Fronton térség talaj- és éghajlati viszonyai különösen alkalmasak a szőlő, azon belül pedig kiváltképp a Négrette N szőlőfajta termesztésére. A tengeri éghajlatnak köszönhetően a tavaszi levegő párás, ami a hőmérséklet jelentős emelkedésével együtt a szőlő jó növekedését biztosítja. Az enyhe tél csökkenti a kemény fagyok kockázatát. A nyár folyamán a mediterrán éghajlat száraz meleget és napsütést hoz, ami elősegíti a bogyók egyenletes, optimális érését, a nyári mérsékelt vízhiány pedig biztosítja a bogyók jó beérését. Az „Autan” szél a teljes vegetatív ciklus során kihat a szőlő viselkedésére, például gyorsítja a rügyfakadást, a virágzást és az érési folyamatot. Nyár végén olykor erősen fúj, ami elősegíti a bogyók érését, az augusztusi viharok után pedig szárítja a szőlőt. Ez korlátozza a kriptogám betegségek kialakulását. A hideg idő késői beköszöntése lehetővé teszi a faanyag jó érését.

A helyi környezet kiaknázását és ismeretét az jelzi, hogy a parcellákra osztott körülhatárolt területen jó vízelvezető képességű és könnyen felmelegedő talajok vannak. A homokban és kavicsban gazdag talajok változó iszap- és agyagtartalommal rendelkeznek. A fagyra érzékeny, hideg területek és a nagyon termékeny talajok ki vannak zárva.

Az 1975 óta meglévő ellenőrzött eredetmegjelölésnek köszönhetően az emberi közösség dinamizmusa, szakértelme és a Négrette N szőlőfajta iránti elkötelezettsége révén őrzi a „Fronton” borok ismertségét és hírnevét.

9. **További alapvető feltételek (csomagolás, címkézés, egyéb követelmények)**

Jogi keret:

Nemzeti jogszabályok

A további feltétel típusa:

A címkézésre vonatkozó kiegészítő rendelkezések

A feltétel leírása:

Az ellenőrzött eredetmegjelöléssel ellátott borok címkéjén feltüntethető a „Sud-Ouest” nagyobb földrajzi egység. E nagyobb földrajzi egység szerepelhet továbbá mindenféle prospektusban és tárolóedényen. A nagyobb földrajzi egység nevének feltüntetésére használt karakterek mérete sem magasságban, sem szélességben nem haladhatja meg az ellenőrzött eredetmegjelölés nevét alkotó karakterek méretét.

A termékleíráshoz vezető link

https://info.agriculture.gouv.fr/boagri/document_administratif-c6bb8395-ee7c-45c5-b59b-dee556bb82f6